יפעת מידע תקשורתי דרך מנחם בגין 96-98 (לשעבר דרך פ"ת) תל אביב 67138 טל. 03-5635050 פקס. 03-5617166

66831781-0	01/2019	ידיעות אחרונות - 7 ימים	עמוד 1	1/6	25.75x27.12
האחיות המוצלחות שלי - סדרת טלוויזיBINGE ין בינג - 103681					

הולכים לבחירות /2/

הליבודניק החדש

גורי אלפי מסביר לראשונה למה החליט להתפקד לליכוד (אבל לא תומך בביבי), למה הוא ציפה שמירי רגב תחולל כאן מהפכה מזרחית (אבל איפה היא פיספסה), למה הוא חושב שכבר לא יהיה כאן שלום (אבל חייבים להמשיך לנסות) ולמה הוא באמת עבר לארה"ב (אבל רק לבינתיים, כי היי, אין כמו בישראל). ראיון פוליטי

איתי סגל > 32

צילום השער: גבריאל בהרליה

יפעת מידע תקשורתי דרך מנחם בגין 96-98 (לשעבר דרך פ"ת) תל אביב 67138 טל. 03-5635050 פקס. 03-5617166

66831738-2	01/2019	ידיעות אחרונות - 7 ימים	עמוד 32	2/6	27.25x36.88
האחיות המוצלחות שלי - סדרת טלוויזיBINGE ין בינג - 103681					

32 קם על צד ימין
גורי אלפי מסביר למה החליט להתפקד לליכוד ומתי הבין שעם הפלסטינים - השלום הוא רק חלום / **איתי סגל**

איתי סגל /// צילומים: גבריאל בהרליה

הוצה שיכור

גורי אלפי כבר לא גר כאן יותר (עד להודעה חדשה), אבל זה לא אומר שלא אכפת לו ממה שקורה בארץ. להפך. בביקור מולדת לרגל שובה של הסדרה "האחיות המוצלחות שלי" בבימויו, הוא יוצא מהארון הפוליטי ומספר מדוע התפקד לליכוד למרות שהוא ממתנגדי נתניהו, קורא למנהיגי השמאל להתאחד אך טוען שאין סיכוי לשלום, ומסביר מדוע התאהב במירי רגב, אבל גם קצת התאכזב

לפני כחצי שנה

ארזו גורי אלפי ואשתו הילה את ארבע בנותיהם, אמה, סול, מליה וניאה, והמריאו לארצות־הברית. היעד: לוס־אנג'לס. הכרטיס: פתוח. כדי להרגיע את המשפחה והחברים, הבטיחו שזו הרפתקה מוגבלת בזמן. אלפי טוען שזאת הייתה הזדמנות אחרונה להגשים את החלום לחיות קצת באמריקה, אבל אפילו הוא מכיר מספיק סיפורים על הישראלי ההוא שקפץ לאל־איי לביקור ונשאר שם לת־מיד, כך שעוד מוקדם להמר כיצד ייראה הדרכון המשפחתי בשנה הקרובה.

"זה משהו שרצינו לעשות המון זמן", אומר אלפי, "אבל בכל פעם נכנסה התחייבות אחרת, סרט, סדרה, הצגה או תוכנית טלוויזיה. כשהודיעו לי שהתוכנית היומית שלי יורדת, למרות שהתכנון היה להמשיך איתה עוד שנה לפחות, פתאום התפנה לי הלו"ז לשנה הקרובה. אמרתי, זה הצ'אנס שלנו. ברגע שיש לך ילדה בת 15 וחצי, אתה מבין שזה באמת חלון ההזדמנויות האחרון למסע משפחתי מהסוג הזה".

וחיה, מותר להניח, גם רצון לנפות את מזלך?

"הרעיון היה לחיות חיים אחרים לרגע, לתת למשפחה את החוויה הזאת. לדעת שאתה יכול לחיות במקום אחר, להבין שאנחנו חלק מהאנושות שיש לה הרבה צבעים, צורות ודרכים להתקיים, זה הדבר הכי בריא שאנחנו יכולים לתת לילדים שלנו. אז כן, הייתה הרבה מחשבה על הילדות, אבל אני לא כזה אלטרואיסט. היה ברור לי שיש בנסיעה הזאת מפתח לעולם. ואם אני כבר כותב סדרות וסרטים, למה לא לעשות את זה שם?"

הבנות זרמו עם המעבר?

"עם אמה, הבכורה, היה קשה. ככל שהילדים יותר גדולים, יש להם יותר מה להפסיד חברתית. אבל זה גם עשה טוב כי פתאום היינו שוב יחד, כמשפחה גרעינית, מדברים ובוכים המון, כולנו. המון עוצמות רגשיות. הרגשה שאנחנו לבד. בדידות שחונקת. אתה כל הזמן מסנן לעצמך, ובקול רם, למה אנחנו עושים את זה, קשה לנו. כשהייתי טס לסיבובי הופעות באר"ב, הייתי לוקח איתי את המשפחה ולמשך חודשיים פשוט חיינו שם. היה כיף. למה אנחנו לא נהנים עדיין? ההנאה מגיעה אחרי, כשאתה מרגיש שזה יכול להיות בית".

אז לא היה אולטימטום בסגנון "רץ לי סה, בוא נאריז הכל ונחזור הביתה"?

"אני לא אשקר, הדברים האלה נאמרו", הוא מחייך. "אבל הרגשנו שזה עלול להיות כישלון שלנו, שלא הצלחנו אפילו רגע לשים את הרגליים במקום. אני שמח שהתגברנו. כשסרטן צריך להשיל את השריון, עד שהוא בונה שריון חדש הוא חשוף, והשלב הזה הוא כאב מטורף. אתה חייב להרוס, לפרק, ופתאום אתה מרגיש יותר חזק. היה לנו דחף לצאת רגע מהשבלונה ולהסתכל על הכל מהצד".

רגעי הכרעה

האמת היא שאלפי, 42, לא היה צריך להרחיק עד אמריקה כדי להתבונן על החיים מהצד. זה מה שהוא בעצם עושה למחייתו כבר כמעט 25 שנה. מפרק את המציאות – הגברית, הישראלית, הפוליטית – ומרכיב מחדש.

אלפי הוא מהקומיקאים והסאטיריי־

יפעת מידע תקשורתי דרך מנחם בגין 96-98 (לשעבר דרך פ"ת) תל אביב 67138 טל. 03-5635050 פקס. 03-5617166

66831737-1	01/2019	ידיעות אחרונות - 7 ימים	עמוד 33	3/6	26.04x33.21
האחיות המוצלחות שלי - סדרת טלוויזיBINGE ,ין בינג - 103681					

גורי אלפי.
"אני לא חושב
שהמונח הזה,
'יורד', עוד קיים"

יפעת מידע תקשורתי דרך מנחם בגין 96-98 (לשעבר דרך פ"ת) תל אביב 67138 טל. 03-5635050 פקס. 03-5617166

66831749-4	01/2019	ידיעות אחרונות - 7 ימים	עמוד 34	4/6	22.65x34.48
האחיות המוצלחות שלי - סדרת טלוויזיהBINGE יון בינג - 103681					

לוי אבקסיס. "אני מעריץ גדול"

נתניהו. "לא רואה אף אחד ממטר"

אבן. "בתפקיד הגברת הראשונה"

גבאי. "לוותר על האגו"

קנים המצליחים והאהובים בישראל, מי־נוס החשיבות העצמית שסיגלו לעצמם כמה מחבריו למקצוע. ב"גב האומה" הוא שיכלל את היכולת לחבוט חזק בפוליטיקאים מבלי לפגוע בסיכויים שיתיידד איתם אחרי השידור (למעט פוליטיקאית אחת, שנעלבה ממש וגר־מה לו להתנצל בפניה); בתוכנית הלילה היומית שלו בקשת הוכיח שניתן לעשות טוק־שואו ישראלי אינטליגנטי, שנון, שכיף לסיים איתו את היום. אמנם התוכנית הייתה הראשונה ששילמה את מחיר המיזוג בין הערוצים ובוטלה – אבל מכל הניסיונות להפיק לייט־נייט ציוני, אלפי עשה את זה טוב מכולם. ב"האחיות המוצלחות שלי", שעלתה השבוע לעונה שלישית ב־yes (כמו תמיד, בבינג'), אלפי מעביר את הטיימינג הקומי אל מאחורי המצלמה, וחתום כבמאי יחד עם היוצרות נועה ארנברג וגלית חוגי על אחת מהסדרות הכיפיות בטלוויזיה. "זאת העונה הכי טובה של 'האחיות' עד היום", הוא מתגאה. "הלוואי שהסדרה תימשך עוד עשר עונות".

זהו ביקור המולדת הראשון שלו בארץ מאז המעבר, ולפני הכל חשוב לו להדגיש שלא עזב לתמיד. "אני לא חושב שהמונח הזה, 'יורד', עוד קיים. העולם יותר פתוח, ואנשים חיים הרבה על הקו. אני לא אתנ־תק מהארץ לעולם". הוא גם מבטיח להגיע במיוחד מארה"ב לבחירות. "נראה לי שה־מטוס אפילו לא יעצור, אני אשלשל את הפתק מלמעלה", הוא אומר.

בשנה שעברה הפתיע אלפי רבים והת־פקר לליכוד. לדבריו, זה לא היה במסגרת "הליכודניקים החדשים", ולמרות שהצ־טרפותו למפלגה בוטלה לאחרונה כחלק מניסיון הליכוד להילחם במתפקדים "שתו־לים", אלפי לא מוותר ומתכנן להתפקד שוב בהקדם.

למה באמת התפקדת לליכוד?

"מה זאת אומרת? זאת המפלגה הכי גדולה בישראל. למה לא?"

זו מפלגה שמייצגת את עמדותיך?

"אני רוצה לבחור את האנשים שייצגו את הדעות שלי במפלגה הגדולה בי־שראל. אנשים הם פרקטיים. מירי רגב הייתה שנייה מלהיכנס למפלגת העבו־דה, ואז היא הלכה לליכוד. בסוף, למעט אלה שנמצאים יותר בקיצון, כולם צבועים באותם צבעים ורובם עסוקים בפרקטיקה. לכן, הדרך הנכונה היא לבחור את האנ־שים שאתה מאמין שיקדמו את החוקים שחשובים לך. אני רוצה להשפיע על תוכן הצעות החוק שמעלים 120 חברי הכנסת".

אז זה שהתפקדת לליכוד, לא אומר בה־כרח שתצביע להם בבחירות הקרו־בות?

"זאת לגמרי זכותי. בוא נראה אילו מפלגות רצות, מי מתאחד עם מי. נחכה לרגעי ההכרעה, ונראה מי נוהר לאן ובאיזו כמות".

ההתפקדות שלך היא החל־טה של "אם אני לא יבול להילחם בהם, אני אצ־טרף אליהם"?

"קודם כל, יש בלי־כוד אנשים שאני מאוד אוהב ומכבד. אני לא בעד ביבי. אני אומר את זה כבר עשור, וני־ראה לי שבמשך עשור אנשים גם רואים שכלום לא משתנה, ומר ביטחון הוא לא מר ביטחון. כל מראית העין הזאת בסוף תתפוצץ. יש לי סבלנות לחכות עד שזה יקרה, ויש לי סבלנות לראות כוחות חד־שים משתפים פעולה. אני מעריץ גדול של אורלי לוי אבקסיס ותומך בה. אני מאוד מקווה שהעניין הביטחוני לא יאפיל על הכל שנייה לפני הבחירות, ושוב נשמע שאין עוד מלבדו".

זאת התחושה שהוא יצר גם בליכוד. מה דעתך על גדעון סער?

"יש הרבה אנשים ראויים בליכוד. סער הוא בטח אחד מהם, והייתי מאוד שמח לראות את גאולה אבן בתפקיד הגברת הראשונה. תמחק את זה, הייתי מאוד שמח לראות אותה בתפקיד ראש הממשלה".

מי לדעתך היריב הפוליטי המשמעותי מול נתניהו? גנץ? לפיד? גבאי?

"המתמודד הכי אטרקטיבי מול נתניהו הוא כולם יחד. רק איחוד של מפלגות מרכז ושמאל שמאסו בקואליציות המשתקות והמקטינות של נתניהו יוכל לעמוד מולו. בוא נראה אותם מוותרים על האגו בשביל המטרה הזאת".

מה חשבת על המפץ בימין שמו־בילים שקד ובנט?

"מהלך מפתיע מאוד, מעט מרושל לטעמי. השאלה הגדולה אם הם יהיו מוכנים לבחירות. בסופו של דבר, הכל עניין של פוזיציה, כבר אין ימין או שמאל. מי שכותב 'ימין' במפלגה שלו טועה, ומי שכותב 'חוסן לישראל' גם טועה. לא נראה לי שהם 'הימין החדש'. עוד יהיו הרבה שי־נויים בעתיד הקרוב".

חושב שיש סיכוי למהפך שלטוני?

"אני מאמין שיש מקום לשינוי. מהפך כבר לא יהיה, כי אין שמאל וימין".

על מה לדעתך הבחירות האלה?

"על שום דבר מהותי. לא על שמאל, ימין, פלסטינים, יוקר המחיה, הון־שלטון, גז או שחיתות. הבחירות יתמקדו באישיות של המתמודדים. האם אני מאמין לו? האם אני רוצה שהוא ייצג אותי? האם הוא ישמור על אורחות חיי? כולם עושים מאמץ עי־לאי להיחשב מפלגות מרכז לאומיות. חלק אפילו לא התאמצו על מצע, פשוט אמרו: 'מה שכולם חושבים, אז גם אנחנו ככה'.

"אם אתה רוצה לדעת על מה אני חושב שכדאי שנדבר בבחירות האלה, זה על שינוי. קואליציה שתעבוד למען האזרח, ולא רק כדי לתקוע אצבע בעין למי שלא מסכים איתה. בלי חוקים בלתי ישימים שרק נועדו לנופף בדגל, ובלי מסך עשן ובולשיט. לכו לנושאי הליבה, קבלו הח־לטות, קיבינימט, שנו את הדרך, כי כבר תקופה שאנחנו צועדים לעבר שום דבר, רק מגיבים לכל מה שקורה מסביב ואף פעם לא יוזמים. שינוי. כלשהו. משהו. הג־בלת כהונת ראש הממשלה, ביטול בג"ץ, הוצאת פילאטיס מחוץ לחוק, משהו. תבחר אתה. רק שמשהו יזוז כבר".

בליכודניק טרי, אתה יכול להסביר איך זה שהרבה אנשים מרגישים ככה, אבל בוחרים שוב ושוב בביבי?

"אנשים מחפשים יציבות, זה עושה להם סדר. הטיקט של הבחירות האחרונות, 'הע־רבים נוהרים לקלפיות', ישב על הנרטיב הגזעני. אנחנו פועלים הרבה מתוך פחד, וזה מאוד אנושי, אבל זה לא רציונלי לפעול רק מהשנאה האוטומטית לזרים. וזה קשה שלא, כי הצד השני לא עוזר לך להיות טולרנ־טי והומני. כשאנחנו צובעים הכל בצבעים של ביטחון, הצבעים הלאומיים פועלים באינסטינקט יותר חזק".

בעיניך, ראש ממשלה תחת כתב אישום יכול להישאר בתפקידו?

"אנחנו לא מאמינים בגבולות, ולא אכפת לנו מנראות או מוסר. כל מה שמ־עניין אותנו זה אם זה פלילי או לא, האם הוא יישב בכלא או לא? אני חייב להגיד שאני לא מחכה שמישהו ילך לכלא. להפך, בעיניי זה הדבר הכי גרוע שיכול להיות. בחירות זו הדרך היחידה להכתיר או לסלק הנהגה. אני שמח מאוד שנתניהו מתמודד. אם היועץ המשפטי היה אוסר עליו לרוץ לבחירות בעקבות החקירות, זה היה נורא ואיום ובלתי מתקבל על הדעת".

מה הדבר הראשון שצריך לעשות ראש הממשלה הבא של ישראל?

"שום מושג. אני הייתי עושה שנ"צ. שם את זה בחוק, אגב".

הבום של הפצצה

זה לא שאלפי הפך פתאום לחיית אק־טואליה, הסאטירה הפוליטית שלו תמיד הייתה חריפה, אבל החיים באזור חיוג בי־נלאומי חדש העמיקו את ההתבוננות שלו על ישראל. התקופה הקצרה בגלות עד כה, הוא מספר, חשפה אותו להרבה גזענות מצד האמריקאים. "לישראלים יצא שם לא טוב בעולם. הישראלי מזוהה עם קומבינה. עם לעקם את החוקים. עם גסות. אני גאה להיות ישראלי, ואם אני נתקל באנשים שהתגובה שלהם היא 'אוי, הוא מישראל', זה כואב לי בבטן. אתה ישר רוצה להגיד: זה לא נכון, אבל עמוק בפנים אתה גם יודע שהם צודקים. אנחנו רואים דברים מחוץ לקופסה, אנחנו מאלתרים בחסר, יש משהו מכונן ביצר ההישרדותי, ולמדנו הרבה מכור ההיתוך בארץ, הרבה כלים שאין לא־מריקאים, אבל אנחנו משתמשים לפעמים בכוחות האלה בצורה לא הוגנת".

מתי נתקלת בזה לאחרונה?

"ראיתי את זה בפגישות מול מנהלים, סוכנים, מפיקים. אתה רואה אותם מע־ריכים אותך על הרנ"א שממנו קורצת, אבל גם עוקצים, 'אנחנו יודעים למה אתה מסוגל, אנחנו יודעים שתוכל לעזוב אות־נו מדממים'. והעמדה הזאת קשה".

הוא גם מספר שמאז המעבר לכל גלי־שה ברשתות החברתיות נוספה עגמומיות בלתי נמנעת. "את החדשות אני צורך דרך טוויטר. כשאתה בארץ, תמיד נדמה לך שאתה באיזושהי תנועה, אבל כשא־תה מחוץ לארץ, זה מרגיש כאילו עשית ריפרש, אבל נתקעת עם אותם נושאים בדיוק: ביבי, יהדות, ליברליות מול שמ־רנות, בג"צים, התנחלויות, יוקר המחיה. אתה אומר: אוקיי, אני אניח לזה לשבוע, וכשאתה חוזר, זה אותו דבר. וזה מעציב. נכפתה עלינו מציאות גיאוגרפית שלא מרפה. אתה לא יכול להתעסק בעיקר, שזה לחיות, והכל נדחק אל ההישרדות. כמו צפרדע בתוך מים שמתחממים לאט־לאט, אנחנו לא יודעים מתי זה רותח".

יוסף מוויד אמר שהוא לא יגדל את ילדיו בישראל. אתה מבין אותו?

"בוודאי. אם היית אדם ממוצא ערבי שחי עם יהודייה וחוטף אלף הערות גז־עניות בחודש, אולי גם אתה היית אומר שלא תגדל כאן את ילדיך. כל בן אדם שעובר תסבוכת כזאת של זהות, בוודאי לא מאחל את הסיבוך הזה לילדים שלו".

איתי טיראן לא סובל מתסבוכת זהות, וגם הוא עבר לגור בארץ אחרת, בין היתר, כי זיהה בישראל תהליכים פשי־

טיראן. "חבל"

על ההתפקדות לליכוד: "אני רוצה לבחור את האנשים שייצגו את הדעות שלי במפלגה הגדולה בישראל. אנשים הם פרקטיים. אין כבר ימין או שמאל. יש בליכוד אנשים שאני אוהב ומכבד. אני לא בעד ביבי. מר ביטחון הוא לא מר ביטחון, כל מראית העין הזאת בסוף תתפוצץ"

יפעת מידע תקשורתי דרך מנחם בגין 96-98 (לשעבר דרך פ"ת) תל אביב 67138 טל. 03-5635050 פקס. 03-5617166

66831757-3	01/2019	ידיעות אחרונות - 7 ימים	עמוד 36	5/6	23.06x34.4
האחיות המוצלחות שלי - סדרת טלוויזיהBINGE ,ין בינג - 103681					

משפחת אלפי בהרכב מלא באל־איי. "אני לא אפרק את המשפחה בשביל המקצוע"

סטיים.

"אני לא חושב שישראל היא לא מקום טוב לגור בו. ישראל היא מקום נפלא לגור בו, והיא נס. ב־70 שנה הספקנו לעשות המון דברים, אבל אנחנו עדיין בהתהוות. אתה חושב שקשה כאן? אז תישאר ותתקן. חבל לי שמישהו כמו איתי, שחקן שאתה רואה פעם בדור, עזב. אני מאוד אשמח אם הוא יחזור בו".

אתה יכול להתחבר לתחושת הייאוש מהארץ?

"לא. אין לי את זה. אח שלי טייס. ההורים שלי ציונים ארוקים. אבא שלי עשה דרך פסיכית כדי להגיע לפה, הוא נלחם בגזענות ובאפליה כדי שאנחנו נהיה עם כל הפריבילגיות. אמא שלי באה לכאן ממשפחה מסודרת במנצ'סטר ועבדה בקיבוץ כי היא רצתה לחיות בבית של העם היהודי".

אמרת לפני כמה שנים: "הפצצה הזו, הסרטן הממאיר, זה הביבוש. אנחנו הולכים לקטסטרופה".

"אנחנו אחרי הבום של הפצצה. מ־'67 ועד היום אנחנו במצב הזה, ועכשיו כבר אין דרך חזרה. התפתח פה עם שאנחנו די דאגנו לזה שהוא יתפתח, ועכשיו אנחנו תקועים עם הרבה החלטות שגויות מהעבר. יוסי שריד אמר שאנשים מוותרים על תהליכי שלום, ואף פעם לא מוותרים על מלחמה. אני כן מאמין בשלום וכן מאמין שצריך לנסות לפתור, אבל לא רואה איך עושים את זה מבלי שיש צד שני".

אולי כמו אנשים רבים בשמאל קנית את נרטיב ה"אין פרטנר"?

"כרגע אני מאמין שאופציית השלום לא אפשרית, ולכן אני מעדיף ללכת עם האנשים שמדברים על האופציות החברתיות והכלכליות, שעליהן עוד אפשר להיאבק. אנחנו חיים באזור בעייתי ואנחנו לא יכולים להגיד שהכל פתיר – כי זה לא. אנחנו צריכים להמשיך לשאוף לשלום ולעשות הכל, אבל גם לשמור על עצמנו בינתיים. אי־אפשר להמשיך להתנהג כאילו זה בסדר שיהיו אנשים מהצד השני שידקרו ויפוצצו. זה לא בסדר. אין לי איך ליישב את זה בראש המאוד פרימיטיבי והמאוד פשוט שלי. מאוד מבאס. אנחנו פה בנקודה גיאוגרפית בלתי אפשרית ולצערי הגדול אני לא רואה את זה משתנה. אנחנו צריכים ללמוד לחיות עם המצב הזה, וזה קשוח".

מה, לחיות לעד על חרבנו?

"לצערי כן. אנחנו באיזה דד־לוק, קיפאון, והוא לאו דווקא תלוי בנו, ולפעמים גם את זה אתה צריך לומר לעצמך. זה משחרר אותך קצת מכל האחריות הנראית למצב".

אבל גם נותן לך מנדט להתייאש.

"בטח שיש ייאוש. אנחנו משחקים טניס כשהצד השני משחק פורטנייט. לך תנצח ככה. זה מתסכל".

ולחיות על חרבנו, זאת לא מציאות קצת מדכאת לגדל בה ילדים?

"כן, אבל גם לגדל ילדים זה מדכא, אז נתמקד בזה".

עוול היסטורי

ב"בושות", הספר המצחיק שפירסם לפני ארבע שנים, נשבע לא לרוץ לכנסת לעולם. אם דוחקים בו, הוא מוכן לפנטז בבוא היום על ריצה לראשות עיריית רמת־גן, עיר מגוריו, אבל גם זה לא ממש רחוף לו. "אני לא יכול ללכת לפוליטיקה כי אני קומיקאי. לא הייתי שורד בפוליטיקה רקה, ואני גם לא חושב שהייתי טוב בזה".

או'בראיין, "בביתוח"

אז לרוץ לפוליטיקה – לא, אבל להריץ בריחות עם פוליטיקאים – דווקא כן. בניגוד למערכת היחסים הטעונה של אמני ישראל עם שרת התרבות, אלפי היה במשך תקופה ארוכה אחד מתומכיה הנלהבים של מירי רגב. הוא חיזק אותה פומבית במאבק התרבותי־מזרחי שהובילה, בילה איתה בפסטיבל קאן, ובשנה שעברה הזמין אותה לספיישל שאירגן לעצמו.

"אנחנו חברים, ויש לי שם בעיה גדולה של התאהבות", הוא אומר. "כשהיא נכנסה לתפקיד, אמרתי לה: קדימה, כל הכבוד, ואיפה שכולם בזו לה, אני חשבתי שזאת הזדמנות למישהי שהיא בור לדוור, שמסוגלת להפוך עולמות. אבל ההתנגחויות וההתנצחויות שהובילו לדווקאות מכל הכיוונים, והמתח האינסופי בינה ובין עולם התרבות והאמנות, עשו רק נזק לצערי.

"תמכתי בתיקון העוול ההיסטורי שנעשה לתרבות המזרח. אני לא מהחסידים של אייל גולן, אבל כשאתה רואה את נתוני ההשמעות הנמוכים, אתה אומר, זה לא הגיוני. יש פה דפוס מחשבה שצריך להיפטר ממנו. אז אני בעדה בעניין המאבק המזרחי, אבל לא בעד הדרך שהיא עושה את זה. היא חושבת שהיא פותרת בעיות אמנותיות, אבל יוצרת בעיה אחרת. כשהיא עושה דברים שאני לא אוהב, אני אומר לה את זה".

איך היא מגיבה?

"יש בה איזו תמימות שמצחיקה אותי. היא אומרת: 'אני הולכת עם המפלגה שאני נמצאת בה, ועם המנהיג שמנהיג אותה'. היא הייתה אשת יחסי הציבור של צה"ל, והיא עדיין שם. היא אשת יחסי ציבור של רעיון, ואשת יחסי ציבור של נתניהו כמנהיג. ברוב המקרים, לצערי, זה דורס את כל הפלוסים שהיא יכולה להשיג. כשאתה איש ציבור, אתה נבחן על התוצאות שלך. מה התוצאה של המקום שלך במשרד התרבות? אני חושב שהתוצאות שליליות".

לא מביך אותך לראות אותה בכל מיני סצנות חנופה לביבי?

"מאוד מביך, וחבל. זה לא התפקיד שלה, והיא בחרה בזה כתפקיד. ואני מאוד מקווה שזה ישתלם לה, למרות שאני חושב שלא. אני לא חושב שנתניהו רואה אף אחד ממטר. כמעט כל עדי המדינה הם אנשים שהיו הכי קרובים, מקורבים ומלקקים, ובסוף לא יצא להם מזה כלום. קרחת".

על החוק הגנוז לנאמנות בתרבות, הוא אומר: "הייתי נגד, לא סתם החוק הזה נגנז, אבל זה כמו בטרגדיה היוונית, אישור מחדש לערכים. זה גורם לך כאמן – ובקהל – לחדד את מה שאתה רוצה ובמה אתה מאמין. אמנות טובה גורמת לנו לחשוב. לזוז בחוסר נוחות בכיסא. להתעצבן. להתרגש. וכן, כל האמצעים כשרים. כל הסמלים נוערו שנשבור ונפרק אותם. ומי שנעלב נורא מאמנות, מגיע לו".

לא מתגעגע ל"גב האומה"? לפורמט שמאפשר לך להתעסק בנושאי השעה?

"לא מתגעגע אף פעם למשהו שעשיתי בעבר, מתגעגע לאנשים, ואז מקפיד להשאיר אותם חלק מהחיים שלי. אין יום שאני אומר לעצמי, איי, איזה כיף היה לעשות את הדבר ההוא, אולי רק עם נהגי מוניות שבקטע רכלני רוצים לדעת עם מי נשארת בקשר".

עם מי באמת?

"עם אורנה (בנאי) ועם עינב (גלילי) ורותם (אבוהב) כמובן".

זה לא מקרי שלא ציינת את שליין.

"לא. מי שהייתי איתו ביחסים מקצועיים, אני עדיין ביחסים מקצועיים איתו, וזה פחות קשר טלפוני של מה העניינים. אני מכבד את שליין, וכשנאמרו מילים רעות בתקשורת, אני הייתי מיד זה שאמר עליו דברים חיוביים".

על מירי רגב: "אנחנו חברים. יש לי שם בעיה גדולה של התאהבות. אני בעדה בעניין המאבק המזרחי, אבל לא בעד הדרך שהיא עושה את זה. היא חושבת שהיא פותרת בעיות ויוצרת בעיה אחרת. היא אשת יחסי ציבור של רעיון, ואשת יחסי ציבור של נתניהו כמנהיג. אני מקווה שזה ישתלם לה, למרות שאני חושב שלא"

רגב. "תמימות מצחיקה"

משבר גיל

בניגוד לנטייה המקצועית של אלפי להשתעמם ולעבור הלאה לדבר הבא אחת לכמה שנים, בחיי הזוגיות שלו הוא מונוגמי לחלוטין. הוא עם הילה כבר 25 שנים, מגיל 17, ואף הוסיף את שם משפחתה – אהרון – לשלו. "היופי הוא שנשים הן כל כך מורכבות, כך שזה אף פעם לא משעמם. הילה נותנת לי את המקום לצמוח והיא הסלע לקיום שלי".

הם גרים בפרבר קולבר סיטי, ובין חבריהם הקרובים שם נינט, מארק איוניר ויעל גרובגלס. בימים אלה מצטלמת בתו, אמה, לסדרת נוער חדשה

יפעת מידע תקשורתי דרך מנחם בגין 96-98 (לשעבר דרך פ"ת) תל אביב 67138 טל. 03-5635050 פקס. 03-5617166

66831778-6	01/2019	ידיעות אחרונות - 7 ימים	עמוד 38	6/6	26.58x35.12
האחיות המוצלחות שלי - סדרת טלוויזיה BINGE', בינג - 103681					

צילומים: טל שחר, גבריאל בהרליה

אלפי. "בתודעה שלי אני בן 27, אבל פתאום כשאתה יוצא מהאוטו, הגוף שלך משמיע מעין אנחה, יללת תן"

לצד עלמה זק, אלפי נשבע שלא ניסה לה־ניא אותה מחלום המשחק. להפך. "אם זה מה שהיא רוצה והיא תתמיד, יהיה לה טוב כי היא באמת מאוד מוכשרת. היא נורא מצ־חיקה ומסוגלת לעשות כל מה שהיא רוצה".

והכנת אותה לכל העיסוק שיגיע בהמשך כבת־שלך?

"בתרבות המזרחית הכבוד הגדול הוא להיות אבא־של. אז אני אבו־אמה. יש לי את הכבוד להיות האבא של הבנות שלי בכל מה שהן עושות. בכלל, יש בי יותר סממנים נשיים מסממנים גבריים. נלחמתי בזה, עד שהתיישבתי על האסלה והחלטתי לעשות פיפי בישיבה. אם אתה לא יכול להילחם בהן, תצטרף אליהן. הן קיבלו אותי כאחת משלהן".

בימים אלה הוא מפתח שתי סדרות – אחת בניו־יורק, ואחת באל־איי, ומופיע על כל במת סטנד־אפ אפשרית. "בראש שלי הגעתי לשם כסוג של השתלמות, ולכן אני רוצה ללמוד הכל. אני הולך לסטים של חברים ולומד מהבמאי. אני הולך לב־מות סטנד־אפ ועושה סטנד־אפ ואלתורים. כותב תסריטים באנגלית. נפגש עם מנ־טורים אמריקאים. אני מתאמן על הכל".

והעובדה שלא יודעים מי זה גורי אלפי ואתה אחד מיני רבים?

"זאת חוויה נפלאה. בלי ציניות. כיף שבמקום ובגיל שלי, מישהו יכול להגיד לי: הכתיבה שלך פה לא טובה. הסטנד־אפ טאלנטים שאני אוהב, ואולי על הדרך גם לעשות איזה תפקיד קטן בשביל הפאן. אני רוצה לעשות את הבמות בארה"ב כי הן אינסופיות. אתה יכול לעבור מעיר לעיר במשך שנים ולעשות את ההופעה שלך. אתה חייב אנגלית מצוינת, אבל היום, יותר מאי פעם, יש שם פתיחות למבטא זר".

אם הסדרות שאתה מפתח יצליחו, תי־שאר שם?

"הילדות לא יישארו שם, ואני לא אפרק את המשפחה בשביל המקצוע. אם דברים יקרו כמו שאני מתכנן, אני בוודאי אצטרך להישאר על הקו. אם שום דבר לא יקרה בארה"ב, אני אחזור להיות פה מה שעשיתי קודם, מתוך תקווה להשאיר כמה דלתות שם".

על התדמית הישראלית: "יצא לנו שם לא טוב בעולם. הישראלי מזוהה עם קומבינה. עם לעקם את החוקים. עם גסות. אני גאה להיות ישראלי, ואם אני נתקל באנשים שהתגובה שלהם היא: 'אוי, הוא מישראל', זה כואב לי בבטן. אתה רוצה להגיד: זה לא נכון, אבל עמוק בפנים אתה גם יודע שהם צודקים"

עד כמה אתה מוטרד מזה שאתה כבר בן 42 ולא תהיה יותר הקומיקאי הצעיר בחדר?

"בתודעה שלי אני בן 27, אבל פתאום כשאתה יוצא מהאוטו, הגוף שלך מש־מיע מעין אנחה, יללת תן שאתה לא יודע מאיפה היא הגיעה. דברים קורים ואתה מבין שהגוף אומר לך משהו לגבי העתיד הקרוב. אבל אני נזהר ממחשבות סיכום. אני מנסה לא ליפול לקלישאה של משבר הגיל הזה, שכמו רוב הקלישאות, גם נכונה וגם תוקפת את כולם".

אולי הנסיעה לאמריקה היא גם ניסיון לעקוף על הדרך את משבר אמצע החיים.

"אני מניח שלהחלטה לעשות את המסע הזה עכשיו יש קשר מסוים לגיל, למחשבות לאן ממשיכים מפה, אבל אם הייתי שואל את החברים שלי, הם היו אומרים, אתה במשבר הזה כבר מגיל 25. עשיתי את ההפסקות האלה הרבה פע־מים בחיים. יש לי איזה שעון חול בגוף, ובכל פעם שהוא מתהפך, אני אומר לע־צמי: מה הדבר הבא? אף פעם לא נכנסתי למשבר ושכבתי במיטה ולא זזתי. כשאני בדאון, זה הופך לעצבים, ומשם לעשייה בכל הכוח".

ומה הבנת על גיל 40?

"שאתה כבר בעתיד. כשאתה צעיר, אתה אומר לעצמך כל הזמן: 'בעתיד, אני אהיה ואשנה ואעשה'. כשאתה בן 40 ו... אתה האבא עם הילדות והקריירה, אתה כבר שם. זה רגע מאיר עיניים בחיים כי זה מה שרמיינת כל הזמן שיקרה או לא. אני כבר לא אהיה ילד פלא, אני בעתיד. עכשיו אני יותר בשימור הקיים מאשר עסוק בעתיד. ולראות קדימה זה יותר קשה מאשר בגיל 18. אתה לא אומר לעצמך, יואו, מעניין מה יהיה בגיל 60. לא מעניין אותך מה יהיה אז. אתה פוחד מגיל 60 ומגיל 80 וממוות. אז עכשיו, האמצע הוא הכי עתיד שרמיינת".

עגמומי משהו.

"סבא שלי פעם אמר לי: אתה בשיא של החיים שלך. הייתי בן 14. אבל אז ראיתי שהוא אומר את זה גם לדוד שלי שהיה בן 45. זה טריק טוב. אם אתה משכנע את עצמך שהרגע הזה בחיים שלך הוא השיא, זה הניצחון של החיים שלך". ●

itaisegal@hotmail.com

עם כוכבות "האחיות המוצלחות שלי". "הלוואי שיהיו עוד עשר עונות"

הזה צריך עוד שפשוף. לא מכירים אותי מלפני, ולכן שופטים רק את הכאן ועכ־שיו. וגם הקהל לא צוחק אוטומטית, כי הוא כבר מכיר לך תודה. אתה עובד נורא קשה ומרגיש שכל מה שעשית על הבמה זה להזיע. ולא נהנית מספיק. ועדיין, כיף גדול לעלות על הבמה ולדעת שאין שום ציפיות ממך. זה אתגר אדיר".

יש שמועה שקיבלת הצעה מהמפיק של קונאן או'בראיין לבוא לאמריקה.

"יש לנו קשרים טובים עם החברה של קונאן או'בראיין, ואנחנו עושים גם איתם דברים. אבל כמו שאומרים: אנחנו לא נוהגים להגיב על פרויקטים בפיתוח".

יש פנטזיה לחיות גל גדות הבאה?

"אחרי איזה חודשיים שם הילה אמרה לי: 'אתה בכלל לא דוחף את עצמך כפר־פורמר'. אני לא חושב כנראה כמו גל גדות. כלומר, אני לא חושב כמו שחקן. אני חושב כמו מפיק או יזם. הפנטזיה היא לראות את ההפקה שלי כיוצר קורית בארה"ב. לגייס